

738.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 7 października 1932 r.

o organizacji komisji dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, podlegających ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej powołuje się komisje dyscyplinarne.

Komisje dyscyplinarne są następujące:

- 1) komisje dyscyplinarne, czynne przy władzach, podlegających bezpośrednio władzy naczelnej,
- 2) komisje dyscyplinarne czynne przy władzach naczelnych,
- 3) odwoławcze komisje dyscyplinarne, czynne przy władzach naczelnych.

Gdy utworzenie komisji dyscyplinarnej przy władzy, podlegającej bezpośrednio władzy naczelnej, nie jest możliwe z powodu małego składu personelu, może właściwa władza naczelna orzekanie przekazać komisji dyscyplinarnej, istniejącej przy innej władzy równorzędnej, lub komisji dyscyplinarnej przy władzy naczelnej.

Komisje dyscyplinarne dla podlegających niniejszemu rozporządzeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów szkół akademickich, oraz innych szkół wyższych — utworzone będą przy szkołach, które oznaczy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Skład komisji dyscyplinarnych, ich właściwość, tryb postępowania dyscyplinarnego, oraz

przepisy o kosztach postępowania dyscyplinarnego ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, przestrzegając zasady, że członkowie komisji dyscyplinarnych są w wykonywaniu swoich funkcji samodzielni i niezawisli i że od orzeczenia komisji dyscyplinarnej, wydanego w pierwszej instancji, może zarówno obwiniony, jak rzecznik dyscyplinarny odwołać się do odwoławczej komisji dyscyplinarnej z powodu orzeczenia o winie i karze.

Art. 3. W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkowi służbowemu, władza, przy której istnieje komisja, wyznacza z grona podległych sobie urzędników, rzecznika dyscyplinarnego z odpowiednią ilością zastępców. W dziale Ministerstwa Spraw Wojskowych mogą być wyznaczeni rzecznicy i ich zastępcy z grona oficerów, a w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości — z grona sędziów i prokuratorów.

Prawa i obowiązki rzeczników dyscyplinarnych ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 4. Urzędnikowi i niższemu funkcjonarjuszowi państwowemu, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie w postępowaniu dyscyplinarnym obrońcę z pośród urzędników, lub niższych funkcjonarjuszów państwowych, zamieszkałych na obszarze, na który rozciąga się zakres działania komisji dyscyplinarnej.

Prawa i obowiązki obrońcy, tudzież przepisy o przydawaniu obwinionemu obrońcy z urzędu ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 5. Wszelkie zarządzenia, postanowienia i orzeczenia, wydane na zasadzie niniejszego rozporządzenia, oraz rozporządzeń wydanych na jego podstawie, podpadają pod p. f) art. 3 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 68, poz. 400).

Art. 6. Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego wolne są od wszelkich opłat skarbowych.

Art. 7. Nad jednolitością postępowania władz i rzeczników dyscyplinarnych w zakresie postępowania dyscyplinarnego we wszystkich działach zarządu państwowego czuwa Prezes Rady Ministrów.

Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwą władzą naczelną może w poszczególnych sprawach dyscyplinarnych w miejsce właściwego rzecznika dyscyplinarnego delegować jednego ze swych rzeczników dyscyplinarnych.

Art. 8. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do pełniących służbę w Policji Państwowej urzędników kancelaryjnych i niższych funkcjonarjuszów do czynności pomocniczych.

Do urzędników Kontroli Państwowej stosują się przepisy rozporządzenia niniejszego, o ile ustawa o Kontroli Państwowej z dnia 3 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) inaczej nie stanowi.

Rozporządzenie niniejsze stosuje się ponadto do pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do czasu wydania dla tych pracowników odrębnych przepisów o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym.

Art. 9. Sprawy dyscyplinarne, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego nastąpiło w myśl dotychczasowych przepisów doniesienie dyscyplinarne do właściwej komisji dyscyplinarnej, toczą się do końca według tych przepisów, przyczem w miejsce dotychczasowych komisji dyscyplinarnych, czynnych przy władzach bezpośrednio podlegających władzy naczelnnej, wyższych komisji dyscyplinarnych i Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej, wstępują komisje, utworzone na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom, we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc — z zastrzeżeniem, wynikającym z art. 9 — ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165) wraz z późniejszymi zmianami, oraz inne sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*